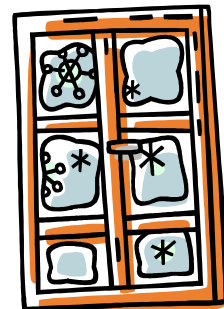

DOUBRAVICKÝ OBČASNÍK

Zpravodaj obcí Doubravice, Velehradku a Zálesí

Vychází: 2. prosince 2012, počet stran 13

Hmmmm Cítím ji už na dálku, mou známou voněnku kačířkovou. Jakmile dojde na ni, je jasné, že po jarní zamilovanosti a letní žhavosti a vášni nastalo barevné období podzimu. Ani mi nepřijde, že bych vás dva při tradičním poledním rituálu rušila, vždyť jsem tu s vámi už tak dlouho, že téměř nemám šanci dopočítat se na svých dlouhých prstech. Jsem vaším denním návštěvníkem, který nikam neodejde, dokud ho sami nebudete chtít vyhnat. Já ale moc dobře vím, že zvláště u vás jsem si tuze pečlivě vybrala. Jako bych tušila, že právě vy mi ukážete, že ještě mám naději na dlouhý život a že patřím na zem, mezi lidi.

Mnozí mě nazývají poutem, ale to slovo ve mně probouzí obrázky násilí. Raději mám, jsem-li pro vás měkkou stuhou, již máte svázaná svá srdce, ale která vás neřeže a neškrtí. Baví mě pozorovat vás a zjišťovat, jak den ode dne rostete a stáváte se jedním velkým MY. Však ty vaše chvílky, když po obědě postavíte vodu právě na tu voňavou kávu, abyste si ji spolu vychutnali, jsou důkazem, jak je vám spolu dobře. Nenápadně nakukuji za dveřmi, a když si sednete do křesel přistavených těsně vedle sebe, on ji opatrně vezme za ruku, podíváte se po sobě, lehce mezi vás fouknu ticháčkový vločkařík. Tetelím se z těch oblačků, které vám vykouzlí ve tváři vřelý úsměv plný mě samotné, aniž byste museli špitnout. Už dávno víte, že není třeba slov, abyste si dokazovali, že se milujete. Je to tak přirozené, tak samozřejmé! A pro samou vzácnost si toho považujete, toho citu a všeho krásna uvnitř, které vůči druhému pociťujete.

Pomalu mizí časy bouřlivých nocí pod peřinami i na sluncem vyhřátých loukách, toho už jste si užili během „léta“ dost. Teď jakoby se z vás staly daleko klidnější osoby, kterým se mění život do stále pevnější formy. Šuplík, ve kterém máte schovaný „pochopník“ i „nadhledníčky“, už ani nemusíte otevírat, protože jste se za tu dobu, co se znáte, naučili včas podchytit náladu toho druhého a podle ní se zachovat. Už víte, že pochopit svého partnera neznamená se mu podřídít, snášet mu modré z nebe, ale především ho vnímat a respektovat. Vše ostatní je bonus, moc milý bonus. A mít nadhled, nenaříkat nad rozlitém mlékem a nerámusit kvůli kdejaké zbytečnosti také umíte báječně. Naučila jsem vás to a vy jste byli skvělými žáky. Taci se málokdy potkají, to mi věřte. Již častokrát jsem se setkala s palicemi dubovými, s tvrdohlavostmi beranými i s ušima na zámek. Takový člověk pak těžko je schopen opravdově milovat, když sám sebe neumí ukočírovat a natož pak přizpůsobit se osobě další. Jémine, to je vždycky nadělení a práce přesčas na spousty dní dopředu a kolikrát ani to všechno mé snažení nemá žádný výsledek.

Výzva

Rádi fotíte? Máte zajímavé fotografie rozličných míst v naší obci (v různých ročních obdobích, v okamžicích živelní pohromy, totožné místo v běhu času apod.) a jste ochotni je poskytnout do almanachu, který je připravován k 500. výročí od první písemné zmínky o obci?

Zasílejte je nejlépe v elektronické podobě na adresu:

katkahornychova@seznam.cz

Pokud není možné fotografii poslat elektronicky, budeme rádi, když nám ji zapůjčíte, můžete tak učinit u Karla Hrdiny, Kateřiny Hornychové-Baliharové nebo Lucie Baliharové.
Děkujeme.

Ono se říká, že není dobře usínat na vavřínech, ale ve vašem případě se mi tak trochu zachtělo zalenošit. Pojíst si koláčů, které si po vydatné práci zasloužím. Nejen tedy já, ale i vy. Je to i vaše zásluha, že tu teď spolu, ve třech sedíme, usrkáváme horký exotický nápoj a na talíři před námi láká naše chuťové buňky čerstvě upečená „metýnka“, jakou neumí žádná jiná hospodyňka, vidíte, tatínku? Jen ta vaše, jen ta jediná, ta zná, jaké dobroty dělají mile vašemu bříšku a vy zase víte, který kvítek nejlépe voní jejímu nosu. Zeptám-li se jednoho na A, druhý ví, jaké je B, jste jako dva dílky, který nemohou nikdy s nikým jiným pasovat lépe než samy spolu navzájem.

Miluji období podzimu. Jsem klidná jako vy dva, jsem vděčná jako vy dva, dýchám za vás a vy za mě. Díváme se z okna na běh přírody a uvědomujeme si, jak je dobře, že se máme. A sami pro sebe si v nestřežených okamžicích připouštíme, že nic není nekonečné a že zima se blíží ... na ni je ale zatím pořád dost času.

Stejně, jako bych mohla prožívat dva druhy podzimu, mohla bych žít dvě zimy. Nemám ale ráda ani jednu z nich. Ta první, protivná a studená, kdy už vůbec nehřeji a netěším ty dva, kdy jsem vyhaslá jako smutné ohniště v krbu, který už dávno přestal hořet. Kdy jeden k druhému už necítí ani špetku ze mě samotné. Tak tuhle zimu opravdu nenávidím. A přitom vím, že chodí daleko častěji než ta, kterou teď sdílím s tebou.

Zůstal jsi tu sám, i když jí je kolem tebe ještě pořád dost. Skříně plné jejích šatů, mýdly proložené ručníky i oblíbený puntikovaný hrneček na kafe, které jste si tak rádi dávali. Smutníčku už jsi posmrkal tolik, že z krabičky nestíhám podávat nové a další; prázdnorána se snažím vyplňovat odvarem ze vzpomínkovky a nezapomnělu, do myšlenek ti přimíchávám obrázky vašich společných úsměvů a příhod. Jen sem tam zahlédnu ve tvé tváři úlevu, ale zatím stále převažují oči plné bolesti a já mám co dělat, abych ty nešťastné vrásky zahladila korekturkou výplňkovou. To aby ostatní neviděli, jak se trápíš. A během celé té naší, o jednu duši zúžené, společnosti ti nenápadně našeptávám, jakého zázraku ses právě dožil. Jaké krásy se Ti dostalo, již mnohý za celou svou návštěvu tady na Zemi nepozná.

Teď ještě přes tu čerstvou ránu, přes ten šok ze ztráty milované ženy nevnímáš mou sílu, kterou ti dávám, ale až to přejde, věř mi, že ti uvnitř zase bude dobře. Ty si to třeba ani v té záplavě emocí neuvědomuješ, ale my tři společně jsme pro každého z nás udělali to nejvíc, co umíme. Dali jsme si to nejkrásnější a žili jsme tak až do konce. Ty jsi jí umožnil vrátit se zpátky nahoru tak, že byla šťastná, že mohla vykřičet do každického obláčku, do každého chomáčku chlupatých sraženčů vody a vzduchu, že byla milovaná. Že milovala. Že prožila většinu svého života s člověkem, který

jí byl vším. Je si vědoma toho, že tu teď trpíš stejně tak, jako by trpěla ona, ale to vše je jen proto, že jsi přišel o ten nejvzácnější poklad, jakého se ti kdy mohlo dostat. Vždyť jste si mockrát povídali o tom, že největší cenností je to, pro co po její ztrátě truchlíme.

Slibuji, že tu s tebou zůstanu a budu ti pomáhat. Připomenu ti období navlékání růžových brýlí i stavění vzdušných zámeků, připomenu ti celou tu zásobu lechtivek a šmránek, lahvičky s výdržinkou tolínkou i radůstkovou šťávou. Páni, takových pomůcek jsem si na vás připravila, tolik jste jich použili a podívej, kam jste došli! Do cíle, k němuž vedla naprosto fantastická cestička, po které jste ruku v ruce kráčeli. Porazili jste dokonce mého zlého bratra Rozchoda, který se k vám snažil vetřít, ale to by bylo! To by bylo! Zjistil, že jste příliš silná dvojka na to vpustit si ho mezi sebe. Dokázali jste táhnout za jeden provaz a bojovat spolu proti nepřizní okolí, i když i hádaničky se občas přihlášily o slovo. Jenže po bouřce přichází jasná obloha a vaše srdíčka zabalená do láskového kabátku ze sametové něhy upleteného se zase mohla tetelit, že mají pro koho bít.

Až půjdeš spát i ty, poskládám si zbytky plechovek a flašiček, karaf a krabiček, trumpetek a nesmím zapomenout ani na klíče. Všechny své propriety si pěkně doplním, abych jich měla akorát tak dost pro další dva, kteří mi dovolí být s nimi a ukázat jim, jak krásné je mít někoho skutečně a opravdicky rád. A co vím? Třeba jim zrovna, až budou tiše oddechovat po vášnivém miliskování za horké letní noci, budu vyprávět o jedné Jí a jednom Něm, pro které mi bylo ctí být jejich společníci a neviditelnou přítelkyní. Zatím ale nemusíš mít strach ... nikam od tebe nespěchám a jsem si jistá, že si tady spolu ještě nějakou tu chvilku pobudeme.

Renata Derdová

Zprávy z „radnice“

⇒ Ještě v tomto roce budou zahájeny první práce na akci „Posílení vodovodu Doubravice“. Jedná se o napojení nového zdroje pitné vody na stávající vodovodní systém a všechny stavební a technické práce, které s tím souvisí.

⇒ Ve čtvrtek, 29. listopadu, se na radnici ve Dvoře Králové n. L. konala informativní schůzka starostů obcí Královédvorská s paní Mgr. Martinou Berdychovou, zastupitelkou obce Holovousy a čerstvou krajskou zastupitelkou, a paní ing. Terezou Peterovou, manažerkou místní akční skupiny MAS Podchlumí se sídlem v Holovousech. Podchlumí je poměrně dobře známá skupina s dobrými výsledky při získávání dotací pro podnikatele, občanská sdružení a obce. Nabízí nám, pokud by se obce Královédvorská rozhodly založit podobné sdružení, bezplatnou poradenskou činnost do jeho počátečních kroků a také pomoc při přípravě projektů na dotace, a to jak pro podnikatele, tak i občanská sdružení a další subjekty na území sdružení. K založení sdružení je pochopitelně potřeba souhlasu zastupitelstev jednotlivých obcí regionu. Požádali jsme je o zaslání základních informací a oni nám obratem vyhověli.

MAS – místní akční skupina

Účelem místní akční skupiny (dále jen MAS) je vytvoření místního partnerství mezi veřejnou správou (do 50 % členů) a podnikatelským a neziskovým sektorem směřujícím k rozvoji daného území na základě komunitně vytvořeného strategického plánu. Prostřednictvím fungující MAS je možné čerpat dotační prostředky v daném území v období 2014 - 2020 v řádu milionů korun a rozdělovat je na základě vlastních, v území určených priorit.

Tyto prostředky mohou čerpat různé subjekty na území celé MAS. Tedy nejen obce, ale např. i jejich příspěvkové organizace, neziskové organizace, podnikatelské subjekty, atd. Dotace mohou být určeny např. do úprav návsí, vybavení pro spolkovou činnost, výstavby dětských hřišť, opravy budov obecních úřadů, obnovy památek, k podpoře podnikání v zemědělství i v nezemědělském sektoru, k podpoře cestovního ruchu, ke vzdělávání, apod.

MAS je formou společenství, které spolupracuje na rozvoji venkova, zemědělství a při získávání finanční podpory z EU a z národních programů pro svůj region metodou LEADER (propojení aktivit rozvíjejících venkovskou ekonomiku). Rozhodování o výběru samotných projektů probíhá decentralizovaně přímo v regionech. MAS se nezabývá jen samotným "přerozdělováním" finančních prostředků mezi své subjekty, ale vytváří mnoho dalších hodnotných aktivit (poradenství, vzdělávací semináře, značení regionálních produktů, žádosti do dalších dotačních titulů,...) přispívajících k rozvoji venkova v daném regionu i mimo něj.

MAS zahrnuje plošně území s 10.000 – 100.000 obyvateli mimo měst nad 25.000 obyvatel a v současné době pokrývá více než 150 MAS takřka celé území ČR. První MAS u nás začaly vznikat v roce 2002. Region Královédvorská je jedním z posledních „bílých“ míst na mapě MAS Královéhradeckého kraje, a i proto přišlo jeho území o možnost čerpání dotací z Programu rozvoje venkova v období 2007-2013. Nyní se naskýtá poslední příležitost pro založení samostatné královédvorské MAS, která by mohla čerpat finanční prostředky v Programu rozvoje venkova 2014-2020. Dvůr Králové nad Labem jako největší obec v regionu a zároveň obec 3. stupně je iniciátorem založení MAS Královédvorská.

Řešení ze strany 12: V Krátké ulici bydlí servírka Věra Korálková.

Skrývačky: kostival, sléz, mečík, kopřiva, rmen, koukol, divizna, hořčice, pelyněk, pýr, hořec, máta, mák

Oznámení o založení občanského sdružení Rescue Stopaři

Dne 27. 9. 2012 bylo v Doubravici u Dvora Králové na ustavující schůzi valné hromady členů oficiálně založeno občanské sdružení Rescue Stopaři (dále sdružení nebo RS), jehož cílem je výcvik psů pro záchranné stopování – pátrání po ztracených osobách, včetně aktivní pomoci složkám integrovaného záchranného systému.

Založení sdružení navazuje na činnost neformální skupiny stejného názvu působící v Doubravici již 7 let. Skupinu vedl Vít Paula, který byl zvolen předsedou nově založeného sdružení. Mezi členy sdružení jsou i zkušení policejní kynologové Oldřich Cach a Vladimír Makeš, kteří jsou garanty odborné úrovně výcviku.

Hlavním cílem sdružení je vytvořit prostředí, ve kterém najdou odbornou pomoc a vedení lidé ochotní věnovat svůj čas výcviku záchranných psů – stopařů, kteří by byli schopni po složení příslušných atestů pomáhat jednotkám IZS vyhledávat ztracené osoby.

K tomuto výcviku se hodí jakýkoliv zdravý dostatečně motivovaný pes, jehož psovod se rozhodne podstoupit poměrně náročný a dlouhodobý výcvik. Výhodou pro psovody je to, že tato práce je pro psa přirozená, a pokud má pes vhodnou motivaci, obvykle ji dělá velmi ochotně. Pro psovoda je to potom příležitost navázat se svým psem mnohem pevnější pouto, protože úspěšné stopování předpokládá velmi těsnou souhru obou členů stopovacího týmu.

Vít Paula je přesvědčen, že zkušený pes – stopař, schopný sledovat individuální pach konkrétní osoby, může za určitých podmínek výrazně urychlit záchrannou akci. Čas hraje v případě hledání pohřešovaných dětí, seniorů nebo nemocných lidí zásadní roli. Záchranné stopování není samospatitelná metoda, ale může velmi vhodně a účinně doplnit záchranný systém ČR.

Přestože se sídlo sdružení nachází v Doubravici u Dvora Králové, jeho působnost je celostátní – díky internetu a sdílení videí z průběhu stop a organizovaným setkáním jsou psovodi sdružení schopni pomáhat s výcvikem i zájemcům z jiných regionů.

Ve snaze získávat stále nové poznatky a zkušenosti udržuje sdružení kontakty s obdobně zaměřenými skupinami ze zahraničí.

Více informací najdete na webu sdružení: www.rescue-stopari.cz

Čtyři členové občanského sdružení jsou zároveň členy Kynologické jednotky SDH Pardubice, kde doplňují profese vyhledávání na plochách a sutinové vyhledávání o profesi stopař – mantrailer.

Mantrailing – záchranné stopování, je kynologická disciplína, kdy pes sleduje individuální pachovou stopu jediné konkrétní osoby. Přitom stopu v původním smyslu slova (otisk, šlápotu, pošlapanou travu apod.) vnímá jen okrajově. Podstatná je pro něho pachová stopa osoby, vznikající rozkladem mnoha mikroskopických šupinek odumřelé kůže, které při každém kroku opadávají z našich rukou, obličejů apod. Tyto částičky nesou informace, jedinečné pro každého z nás, po mnoho dní. Vítr nebo termické proudění s nimi zachází podobně jako s popraškem sněhu na promrzlé zemi. Pes tak může najít stopu např. „navátou“ u paty plotové zídky, několik metrů od linie šlápot, které člověk zanechal. Pes – mantrailer je schopen sledovat individuální pachovou stopu několik kilometrů dlouhou a až 48 hodin starou nebo alespoň ukáže směr postupu pohřešovaného. To vše jak v terénu, tak i ve městě. Jeho nasazení v první fázi pátrání je tedy více než žádoucí. Podmínkou je znát místo, kde byla podle svědků osoba naposledy viděna (škola, hřiště, obchod apod.) a předmět, který nosila nebo používala (součást oblečení, ale i brýle, propiska nebo kabina jeho auta atd.). A hlavně - volat co nejdříve, samozřejmě s vědomím PČR.

K výše uvedené zprávě Dáša Ruščákové chci dodat dvě důležité věci:

- Naše sdružení je otevřené pro všechny, kteří mají zájem se svým psem dělat něco, co je mu naprosto přirozené – stopování. Vůbec není nutné mít za cíl záchrannou práci. Jde o to naplnit svému psovi život a zároveň se potkávat s lidmi s podobným zájmem.
- Nezáleží na plemeni psa, kříženec mívá do práce stejnou chuť jako pes s rodokmenem na tři stránky.

23. října po obědě jsem šel popřát panu Čenku Petříkovi k jeho 102. narozeninám.

za hodinku a půl. To už pan Petřík – senior seděl v kruhu rodiny se skleničkou vaječného koňaku v ruce a v dobrém rozmaru. Našel asi půl- kilového hříba praváka s vysvětlením, že menší nesbírá, protože na to už tak nevidí. „A pane starosto“, povídá, „když vy jste sem za mnou musel chodit dvakrát, tak víte co? Já vám toho hříba dám.“ Tak takhle jsem přišel k poslední houbě letošní sezóny.

Pro jistotu jsem napřed zaklepal na dveře autodílny, abych se pana Petříka ml. zeptal, jestli si oslavenec nešel po jídle na chvíli lehnout, zkrátka, abych nerušil. Odpověď zněla jasně – „on tady není“. Vzhledem k vážnosti, s jakou to bylo vysloveno, ve mně, přiznám se, malinko zatrnulo. „Sebral se a šel na houby“, dodali. Tak jsem zašel asi

Dovolte mi, prosím, popřát Vám za sebe a za své kolegy v zastupitelstvu krásné a klidné Vánoce a do příštího roku zdraví a pohodu v osobním životě a úspěch ve všem, nač sáhnete.

starosta

Z kroniky obce Doubravice

rok 1921 - pokračování

Zásobování obyvatelstva **systémem lístkovým** trvalo dále.

V Maďarsku bylo nebezpečí, že se poslední rakouský císař Karel pokusí o násilný převrat státního zřízení, proto u nás nařízena **částečná mobilizace** roč. 1895 a mladších, aby bylo chráněno Slovensko. Nástup mobil. byl stanoven na 25. 10. 1921. Současně rolníci museli dodat do Josefova odvedené koně a vozy.

7. května 1921 ve večerních hodinách vypukl **požár** u Jos. Čapka, rolníka. Rychlým zákrokem hasičstva i občanstva bylo domovní stavení částečně zachráněno. Štěstí ovšem bylo, že před krátkou dobou byl na jaře vybrán rybník u „Ponikelských“ a tím byl dostatek vody na hašení. Postiženému pomohli rolníci zdarma vožením cihel, darováním dříví a dobytku krmiva. Zedníci po několik neděl vždy zdarma na stavbě pracovali a tím

umožnili pohořelému lacinější stavbu. Každý se nešťastnému sousedovi snažil pomoci, jak mohl. Ukázala se opět pravá, česká sousedská pomoc.

V lesích se objevovala **bekyně** sosnová, zhoubná ničitelka lesů. Borovicím se uhýbala. Nedostatečné hubení bekyně zle se později majitelům lesů vymstilo.

6. ledna na schůzi výboru pro postavení „**Památníku padlých**“ zadán vybraný model sochaři Jos. Rejlvi z Chocně za Kč 7000. Základní kámen bude vážit 50q. Úpravou pověřen Jos. Bouz z Dubence. Na darech se dosud sešlo Kč 6690,68. Slavnost odhalení „Památníku“ stanovena na 7. 8. 1921.

7. srpna byl odhalen „Památník padlých“, který nese nápis: Těm, kteří nedospěli k cíli... O průběhu slavnosti se nezmiňuji, poněvadž o veškerém jednání při

stavbě „Památníku“ je vedena zvláštní kniha zápisů, která tvoří součást obecní kroniky.

Čsl. církev získávala u nás hojně příznivců. 5. 2. a 6. 2. agitoval pro vstup do církve Munzar Fr., hajný, a Svoboda Ant., sklář. 25. 1. byl v rodině Horáka Fr. první křest a 13. 2. první bohoslužby ve škole. Bohoslužby konal farář Hnízdo ze Dvora Králové n. L. 23. 2. byl první čsl. pohřeb, Václava Voňky, 2/I. Pohřben byl do Lanžova. Řím. katol. farář Dítě se vzpíral dáti povolení k pohřbení. Byl úřady donucen povolení vydati. K vedení přestupu byli zvoleni: Ant. Hrdina, Jos. Malý, starosta, a Fr. Strnad, kovář. (...) Náboženská daň za osobu Kč 5 ročně. 26. 5. byla společná zpověď společně s Lanžovem. 1. 6. navštívil farář Hnízdo místní školu a provedl vyučování. 13. 7. měl Jos. Štěpán s Marií Machovou první čsl. svatbu. Obřad byl vykonán ve Dvoře Králové n. L. 21. 8. O první čsl. pouti konal bohoslužby farář Stan. Kordule, pozdější biskup církve.

Hasičský sbor v Doubravici čítal 25 členů přispívajících, 45 činných. Celkem 71 členů. Ve sboru byla založena Samaritská četa. Požáru se zúčastnil 7. 5. 1921 u Jos. Čapka. (...) 7. 8. 1921 zúčastnil se sbor odhalení „Památníku padlých“. Mezi členy kolportoval Jan Reil časopis „Nový lid“. Sbor se zúčastnil všech vystoupení v župě, konal praktická cvičení, prohlídky budov, obstaral nákup hasič. potřeb. O T. G. Masarykovi promluvil

k členům sboru prof. Jan Pán ze Dvora Králové n. L. Konány přípravy k oslavě třicetiletého trvání sboru.

Hasičský sbor v Zálesí založil odbornou knihovnu a umístil ji u Ant. Rykra. Jednatel byl zvolen František Munzar, hajný, a vzdělavatelem Jos. Malý, rolník. Župním vzdělavatelem byl učitel Jos. Černý z Doubravice. Veřejné cvičení bylo 29. 5. 1921. Sbor se zúčastnil odhalení „Památníku padlých“ v Doubravici. Vzpomenul přednáškou popravu českých pánů na Staroměstském náměstí.

Těl. jednota **Sokol** konala valnou hromadu 1. ledna 1921. Čítala 73 členy, 33 členky, 12 dorostenců, 7 dorostenek a 24 žáky. (...)Důležitější příběhy ze života Sokola: ½ garančního fondu z posledního sletu ponechána na zakoupení a úpravu Tyršova domu, založena Pamětní kniha Sokola, přejata ochrana nad sokolským dorostem v Dubenci. Zájezdu na Slovensko se zúčastnil: Fr. Machek, Jos. Balihar a Marie Henclová. Tělovýchovných cvičení se Sokol zúčastnil v Lipnici (okrskové) a žup. sletu v Trutnově. Výlet na Riegrovu stezku vedl jednatel 12. 6. Na Jiráskových oslavách 21. 8. se zúčastnil jednatel Josef Černý a 3 členky.

Pokračování příště.

Lucie Baliharová

Zub (povídka)

Ježíši, já to už nevydržím, ten blbej zub! Bolí, hlodá, dloubá, píchá, mrazí... bolí a bolí. Já snad vyskočím z kůže. Jarko, kde máme tu léčivou slivovici od tetičky Anny?

Ne, neříkej mi to. Já to vím, ale ty mě nechápeš. Nikdo mě tu nechápe. Já tam nemůžu jít! Když jen pomyslím na zubaře, tak je mi mdlo strachy. Pomyslím na zubaře a musím jít na záchod. Ne a ne. Kde je ta slivovice? To chce dezinfekci a bude to dobrý. Musí to bejt dobrý! Starej Votruba říká, že na bolest zubů je nejlepší pravá slivovice. Tahle je pravá, že jo?

No dobrá, já vím, že Votruba má už dávno klapačky a pije cokoliv, co prošlo destilací. Nemluv o tom, buď tak laskavá, jo? Jo a ty, Tondo, aby sis nepřisadil, nikdo se tě na názor neptal. Tvůj táta trpí, tak radši zmiz, než ztratím trpělivost. Zubař, zubař... všichni jste se proti mně spikli.

Aúú! Jarko, dej mi něco zmrazenýho! Starej Votruba říká, že ledování taky pomáhá. Vždycky si na tvář tisknul vychlazený půllitr plzeňskýho a hospodskéj Jíra nadával, že mu zmastí sklo. Chlazení pomůže. Ježíši, já vím, že má klapačky! Nechci je mít taky, aspoň ne hned, ale něco přece tu bolest zahnat musí, ne?

Jarko, nebud' krutá a dej mi nějaký prášky. Já vím, že je máš! Cpeš se jima, když tě bolí hlava. Sama si dopřáváš, a mě posíláš k zubaři. No dobrá, tobě zubař nepomůže, ale mně taky ne. Sakra dej mi ty prášky, nevidíš, že už skoro lezu bolestí po zdi? A co s tím má co dělat slivovice? Dva tři panáky... to přece nevadí!

Mně je to jednu, jestli budu zdrogovanej, klidně budu zdrogovanej, hlavně když mě nebude bolet ten svinskej zub. Bože, tos to nemohl vymyslet nějak jinak, s těma zubama? Neříkej mi to! Prostě mi to neříkej! Jak včas? Já tam nepůjdu ani pozdě, natož včas! Podívej, já toho snesu hodně, ale zubaře ne! Tak dáš mi ten prášek?

Kam jsi mě to zatahla, to je šílená místnost, předpokoj pekla. Cejtíš ten smrad? Nějaká dezinfekce, nebo co... Asi omdlím, nemáš tu... no víš co... tetička Anna... Ach jo. To od tebe nebylo hezký. Že dejchnu a doktorka bude taky pod parou, tos teda říkat nemusela. Já nejsem pod parou, bohužel. Jak rád bych byl!

Slyšíš? Slyšíš to??? Nedrž mě, jdu pryč! To byla vrtačka! Bože, je mi slabo, já chudák, tohle nepřežiju. Seš sadista, já to vždycky věděl. Já tu trpím, a ty se mi směješ. Dobrá, opakuju po tobě: jsem hasič, nebojím se výšek, nebojím se ohně, zachraňuju lidský životy, jsem dobrý, jsem odvážnej... Ne, Jarko, to nezabírá. Můžu bejt odvážnej u ohně, ale ne v čekárně u zubaře. Ach bože, už otvírá dveře!

To je konec, už tomu neuteču. Asi omdlím. To křeslo je naštěstí pohodlný. Jestlipak tu má něco na křivení pacientů? Slivovici od tetičky Anny asi ne... Ne, tím háčkem ne! Tím to strašně bolí!

Nemůžu myslet s otevřenou pusou... Injekce, ještě i to! Prej trošku píchne! No, fakt, v tý strašný bolesti od toho zubu to ani nepíchlo. Aní oorko, eí eda iekce álo? Skvělá žena, ona mi snad dá ještě jednu! No tu poznámku si mohla odpustit. Och, to je úleva...

Otevřít, ještě trochu, nakloňte se trošku ke mně, vypláchnout... Ještě otevřít, vypláchnout... Otevřít, zkuste skousnout... Výborně, ještě otevřete...

Nakonec to není tak zlý. Teda aspoň po tom, co jsem si už vytrpěl. Ta sestřička nevypadá špatně, baculatá, pěkně do ruky. Jenže dojem na ni holt neudělám, s otevřenou hubou, notabene ztuhlou tak, že jen blekotám. Ježíši, to je úleva, já jím tu snad usnu. Bodejť, skoro dvě noci jsem nespál. Nakonec to vůbec nebylo tak hrozný. Příště to už tak nezanedbám, Ekuju, aní oktouko, oc ste i oohla...

Ksakru, to snad není možný. Už zase.
Jarko, kde máme tu léčivou slivovici od tetičky Anny?

Dagmar Ruščáková

Tato povídka je ukázka z knížky Dagmar Ruščákové „Nedopovídky“, která právě vyšla.

Rangers Zálesí v roce 2012

V uplynulém roce 2012 jsme nezapomněli a pořádali různé akce, a to jak pouze klubové, tak i pro širokou veřejnost, či ve prospěch celé obce.

Po velmi vydařeném klubovém Silvestru, jsme nový rok zahájili sportovním setkáním na běžkách po trase „Záleského okruhu“, který byl po celou zimní sezonu perfektně upravován naším členem, panem Antošem. Pokračovali jsme jarním úklidem příkopů, následovalo pálení čarodějnic, uspořádání dvou národních jezdeckých závodů, prázdninové posezení s opékáním prasete a podzimní Drakiáda pro děti i dospělé.

Bilance za sezonu 2012

Účast celkem na **13 jezdeckých** závodech (hobby i ofi).

Získáno **32** dekorovaných umístění.

1. místo - **2x**; 2. místo - **9x**; 3. místo - **7x**; 4. místo - **2x**; 5. místo - **10x**; 6. místo - **2x**.

Jmenovitě:

Tereza Sedláčková - Astrolog - 1. m. - 1x; 2. m. - 7x; 3. m. - 4x; 4. m. - 1x; 5. m. - 3x; c. = 16x

Týna Serbousková - Landave - 1. m. - 1x; 3. m. - 3x; 4. m. - 1x; 5. m. - 3x; 6. m. - 2x; c. = 10x.

Denisa Cetenyiová - Valentina - 2. m. - 1x

Petra Samková - Jerry - 5. m. - 3x.

Nikola Antonínová - Lussy - 2. m. - 1x.

Kateřina Kárová - Sisi - 5. m. - 1x.

Mezi těmito akcemi, se naše jezdkyňe se svými koníky pravidelně účastnily jezdeckých závodů v rámci bývalého Východočeského kraje včetně. Letos nás reprezentovalo méně početné družstvo, přesto se za dosažené výsledky nemusí stydět.

Taktéž letošní účast fotbalistů na turnajích byla velmi úspěšná, na turnaji ve Velkém Vřešťově skončili pátí, na Starém Plese druží a HoKo CUP Malé Výkleky byl vítězný.

Veškeré sportovní výsledky, fotodokumentace a zprávy, co nového v klubu, najdete na našich webových stránkách www.jkzalesi.estranky.cz

V následujícím roce 2013 bychom rádi navázali na naši činnost, jak na úrovni sportovní, tak v pořádání veřejných akcí.

Naši činnost jsme rozšířili po dohodě s obecním úřadem o údržbu a péči o obecní pozemky a cesty v obci Zálesí. Závěrem děkujeme všem našim příznivcům za podporu v uplynulém roce a všem spoluobčanům přejeme klidné a spokojené Vánoce a úspěšný nový rok 2013.

za JK Zálesí o. s. Rangers Ilona Sedláčková

Piškotky informují

Vážení spoluobčané, s blížícím se koncem roku bych Vás rád informoval o akcích, které pořádalo o.s. Piškotky Doubravice. V minulém

čísle Občasníku jsem Vás informoval o velmi vydařeném Dětském dni, který se konal 9. června 2012 a o 12. ročníku turnaje PiškotCUP, ve kterém domácí tým skončil na hezkém čtvrtém místě. Po uzavěrcce předchozího ročníku, Memoriálu brí

číslo jsme pořádali jubilejní, již 40.

Menclů. Turnaj se v letošním roce potýkal s nízkým zájmem týmů. Přesto byli nakonec všichni s průběhem turnaje spokojeni. Počasí nám nadělalo velké potíže při pořádání 2. ročníku VeteránCupu

– memoriálu Miroslava Palečka. Turnaj, který byl původně plánován na první zářijovou sobotu, musel být dvakrát odložen. Nakonec se uskutečnil až v sobotu 6. října. Turnaj je pořádán pro hráče nad 35 let. Dát v Doubravici do kupy alespoň minimální počet hráčů nad 35 let, ochotných si zahrát fotbal, byl pořádný oříšek. Nakonec se vše zdařilo a po heroickém výkonu všech zúčastněných obsadil domácí tým krásné druhé místo.

Nakonec bych se rád omluvil všem, kteří se těšili na oslavy 100. výročí založení Sokola

v Doubravici a 120. výročí založení hasičů. Do poslední chvíle jsme se snažili zajistit alespoň minimální počet organizátorů, tedy lidí, kteří by se chtěli aktivně podílet na přípravě a pořádání celé této náročné akce. Bohužel se to nepodařilo a byli jsme nuceni celou akci nakonec zrušit. Děkuji touto cestou všem, kteří nabídli pomocnou ruku a měli chuť svůj volný čas věnovat dění v obci. Velký dík patří také členům a členkám Sokola Dvůr Králové nad Labem, kteří velmi vstřícně kývli na svou účast mezi vystupujícími.

Za Piškotky Doubravice o. s. Vám přeji krásné prožití vánočních svátků a mnoho zdraví, štěstí a pohody v roce 2013.

Ing. Jan Štěpán

Vítání malých Doubravičáků

Po více jak dvaceti letech byli v Doubravici přivítáni noví občánkové. Iniciativa k této akci vzešla ze strany maminek, Denisy Hažvové a Ivy Hellingerové, které postrádaly oficiální slavnostní akt přijetí svých ratolestí mezi občany naší vesnice. Svůj nápad nesmetly pod stůl, ale rozhodly se podniknout kroky k jeho uskutečnění a oslovily pana starostu a obecní zastupitele. Setkaly se sice se vstřícností a s finanční podporou, ale po tolika letech, co se vítání občánků v Doubravici nekonalo, bylo těžké najít v naší vsi někoho se zkušenostmi s realizací podobných akcí. Iva proto oslovila kulturní komisi z Vítězné, která pravidelně své nové občánky vítá, a uspěla, Vítězňáci přijeli a s organizací celé akce pomohli, dokonce zajistili i doprovodný program.

V sobotu 20. října v 15 hodin se v sále hostince U Hrdinů sešlo 11 občánků narozených v letech 2010 – 2012 v doprovodu svých rodičů, prarodičů, tetiček, strýců, ... Úvodní i závěrečné slovo pronesl za obecní zastupitelstvo Ing. Jan Štěpán, další čísla programu byla již zcela v režii kulturní komise z Vítězné a dětského sboru Vítězňáček. Postupně byli představeni všichni noví občánkové i jejich rodiče, následovala hudební a recitační vložka v podání dětí z Vítězňáčku a projev členky kulturní komise z Vítězné. Na každého malého Doubravičáka čekal dárek, hrníček s jeho fotografií, jménem, datem narození a znakem obce, dále každý obdržel Domovský list a perníkové srdce, maminkám byly rozdány růže. Po skončení oficialit se všichni účastníci společně vyfotografovali, děti se také mohly fotit v kolíbce v přítomnosti tří sudiček. Průběh celé akce byl zachycen na fotografiích profesionálního fotografa i na videozáznamu, jež si rodiče mohli objednat.

Věřím, že na další podobně milé vítání nových Doubravičáků nebudeme dlouho čekat.

Lucie Baliharová

Dramatáček

Kdo si v dnešní uspěchané, egoistické a konzumem nabitě době najde čas a chuť pravidelně se věnovat (bez nároku na finanční odměnu!) dětem, nemyslím vlastním, nabízet jim jiné alternativy trávení volného času, než jsou sociální sítě a televize, rozvíjet jejich estetické cítění a umělecký talent, zasluhuje obdiv a chválu. V letech 2004 – 2007 se děti, nejen doubravické, scházely pod vedením textilní výtvarnice Bc. Kateřiny Hornychové-Baliharové a Renaty Derdové ve výtvarném kroužku. Po pětiletém vakuu tu máme opět kroužek, který má nejen za cíl poskytnout kreativní zábavu, objevovat v dětech přirozený talent, naučit je umět se vyjadřovat, spolupracovat ..., ale i obohatit kulturní a společenský život celé naší vesnice – kroužek dramatické výchovy.

Existence ochotnického divadla v Doubravici není novinka, v minulosti, až někdy do 60. let minulého století, (*pamětníci by jistě datum upřesnili*) bylo ochotníky pravidelně využíváno nejen pódium v sále hostince U Hrdinů, ale i prostor u „boudičky“ na hřišti a jejich představení byla vždy hojně navštěvována. V uplynulých padesáti letech se však v Doubravici nenašel nikdo, kdo by na tuto činnost dále navázal. To už však od října 2012 není pravda!

První schůzce dramatáčku (6. 10. 2012) předcházela pozvánka s přihláškou, kterou našly všechny doubravické děti koncem září v poštovní schránce. Počet dětí se nakonec ustálil na čtrnácti, z čehož je pět batolat. Scházejí se každou sobotu od 10 hodin v sále hostince U Hrdinů, někdy se domluví i na mimořádné nedělní hodině. Režisérkou a dramaturgyní v jedné osobě je Pavlína Derdová, která tak zúročuje své zkušenosti získané za dobu působení v ochotnickém souboru v Miletíně, výpravu a kostýmy obstarává Ivana Hellingerová, která zase léta pracovala jako vlásenkárka v kostyméřně hradeckého Klicperova divadla. Funkci manažerky či „holky pro všechno“ zastává odbornice na práci s malými dětmi, Bc. Iva Hellingerová.

První chystané vystoupení, kterým se dramatický kroužek představí veřejnosti, bude Vánoční příběh. Stane se tak 15. 12. od 14 hodin a toto představení odstartuje tradiční vánoční dílnu s mikulášskou nadílkou.

Vánočním příběhem samozřejmě práce kroužku neskončí, v hlavách vedoucích se již rodí nové vystoupení, které začne soubor nacvičovat hned po Novém roce. Děti by pak v budoucnu mohly vystoupit na dalším vítání doubravických občanů, na Den matek či k MDŽ... Šikovné děti, a to nejen ty sdružené v dramatáčku, by se také mohly předvést v rámci plánovaných červnových oslav 500. výročí od první písemné zmínky o Doubravici. Proč zvát umělce přesporní a nevyužít místní potenciál?

Dveře dramatáčku jsou nadále otevřené pro každého, kdo by se chtěl do jeho práce zapojit, pro děti i dospělé!

Vánoční příběh

premiéra 15. prosince
od 14 hodin
v sále hostince U Hrdinů

Vypravěč

Vanessa Vávrová

Klavír

Zuzana Brožová

Josef, Herodes

Jakub Farský

Marie

Nikola Rudelová

Tři králové, pastýři

Manon, Eliška, Magda

Andělé

Aneta, Barunka

Matěj, Maruška, David

Režie

Pavlína Derdová

Kostýmy

Ivana Hellingerová

Produkce

Iva Hellingerová

Zprávy z hostince U Hrdinů

**VÁNOČNÍ DÍLNA PRO
DĚTI I DOSPĚLÁKY**
aneb možná přijde i Mikuláš a
jeho partička

sobota 15. prosince 2012
od 14 do 17 hodin
v hostinci U Hrdinů
v Doubravici

*ZAČÍNÁME NETRADIČNĚ
DĚTSKÝM DIVADLEM NA
TÉMA NAROZENÍ JEŽÍŠKA*

*Čeká vás výroba rozličných
vánočních dekorací, ozdob a
dárečků, malování na trička a
na tašky (bavlněné tričko
nejlépe světlé a pracovní oděv s
sebou,
tašky budou ke koupi na místě)
jednotné VSTUPNÉ 30 Kč*

Odjakživa je přirozenou lidskou vlastností sdružovat se, být nablízku ostatním lidem, povídat si a bavit se. Tuto potřebu tradičně v každé obci mimo jiné plní i místní restaurace, hospoda, pivnice, apod. Již mnoho desítek let funguje v Doubravici hostinec U Hrdinů, v minulosti také nazýván hostinec U Šesti stehů. Za poslední dobu se zde vystřídalo mnoho nájemců, ale nikdo se bohužel nerozhodl zde zakotvit na delší období. Od půlky srpna 2012, kdy jsme převzali provoz hostince, se snažíme postupně vylepšovat celý provoz a zpříjemnit tak pobyt všem věkovým skupinám, kuřákům i nekuřákům. Zprovozňujeme dětský koutek se spoustou hraček v nekuřáckém prostoru sálu. Zde také připravujeme oddělený nekuřácký salónek pro cca 30 osob i na zimní období, kdy není možné vytápět celý sál. Dostupný bude každý víkend již od Vánoc. Začátkem listopadu proběhla instalace nového rozvodu vytápění, takže již není lokál vytápěn pouze z kamen, ale i z velkého radiátoru pod oknem a další radiátory jsou umístěny na chodbě a na sále. Vše přispívá k pohodlnému pobytu v zimním období. Čeká nás ještě rekonstrukce celé kuchyně a na jaro chystáme rekonstrukci zahrádky, která se těší velké oblibě po celé jaro i léto.

Abychom naplnili poslání hostince, připravujeme mnoho víkendových akcí, na kterých se schází desítky lidí z Doubravice i blízkého okolí. Podařilo se již uspořádat grilování krůty nebo víkend s grilovanými pochoutkami. Díky kulinářskému umění našeho francouzského „kuchaře“ Francoise se podařilo ochutnat např. novozélandské škeble na víně, pštroší guláš, steaky z pštrošího masa s omáčkou z červeného vína, pravou francouzskou cibulačku, atd. No a na co se můžete těšit dále? Již

tento víkend 30. 11. až 2. 12. pořádáme tradiční vepřové hody. Začátek je v pátek od 17h a v sobotu a neděli od 11h. Těšit se můžete na ovárek, jitrničky, tlačenko, kroupy, prejt, gulášek, výpečky, řízečky, atd. Na sobotu 15. 12. 2012 je připraveno zábavné a tvořivé odpoledne pro děti, které začíná ve 14h představením místního dramatického dětského kroužku „Vánoční příběh“ a pokračuje cca od 15h dětskou dílničkou s vánoční tematikou. Jistě se na nás přijde podívat i Mikuláš s čerty a andělem a hodným dítkům přinese dárčky. No a na večer se mohou těšit i dospělí, od 20h pořádáme „Mikulášskou zábavu v maskách“ s živou hudbou. Poslední akcí letošního roku bude silvestr. Těšit se můžete na bohaté občerstvení, spoustu hudby a zábavy, půlnoční přípítek, ohňostroj a další překvapení.

Bližší informace o všech akcích a rezervace můžete získat na emailu stepan@awicom.cz

Celý tým hostince U Hrdinů se těší na shledanou!

Krátce...

V sobotu 10. listopadu se v sále hostince U Hrdinů cestovalo. Tentokrát opravdu daleko, cílem se stala Brazílie a průvodcem opět zkušený cestovatel Petr Baudyš z Bílých Poličan.

Pro bystré hlavy

Čtyři dívky bydlí ve stejném městě, avšak každá v jiné ulici. Každá se také jmenuje jinak a každá má jiné zaměstnání. Dále o nich víme, že:

- jméno slečny Štichové je Míša
- Alena bydlí v Dlouhé ulici
- Korálková pracuje jako servírka
- učitelka se ubytovala v Široké ulici
- Dana je zaměstnána jako účetní
- v Úzké ulici má svůj byt slečna Zemánková, prodavačkou však je jiná dívka
- jedna z dívek se jmenuje Věra, jiná zase Vaňková

Řešení problému i skryvaček najdete na straně 3.

Jedno z děvčat bydlí v Krátké ulici. Jak se jmenuje?

Skrývačky (rostliny)

Octli se v blízkosti valašského města.

Vadily nám tam svislé zelené větvičky.

Ta bílá koza zamečí každé dvě hodiny.

Dnes padá sníh jako při vašem odjezdu.

Neber menšímu chlapci jeho hračky.

Náš automobil zastavil blízko u kolejí.

Stavěl na odív i znalosti jaderné fyziky.

Na tvoji novou udici se chytil úhoř či cejn.

Ty nové skalpely někdo v noci ukradl.

Ten hloupý rytíř prohraje všechny souboje.

Zůstanu sedět tam nahoře celou hodinu.

Byla to dnes už sedmá tatínkova výhra.

Přes silnici tu přešla už osmá kachna.

Ing. Josef Brož

Společenská kronika

Významná životní jubilea oslavili a oslaví:

říjen – Josef Pospíšil, Čestmír Vlk, Čeněk Petřík

listopad - Zdeněk Žaba

prosinec - Dagmar Ruščáková

Srdečně blahopřejeme!

Pro zasmání

„Tatínku, já bych chtěla na Vánoce pejska.“
„Nevymýšlej si. Bude kapr jako obvykle!“

Na Vánoce křičí malý Filípek na maminku u sporáku: „Mami, mami, stromeček hoří!“
„Říká se, že svítí a ne hoří,“ poučí ho matka.
Za chvíli chlapeček opět křičí: „Mami, záclony už také svítí!“

Tři kamarádky si povídají, co dají manželům k Vánocům. „Pořídila jsem mu věc, která udělá stovku za deset vteřin – je to Honda.“

„To já mu koupila věc, která udělá stovku za pět vteřin – je to Porsche!“

A třetí povídá: „Pche, já mu koupila věc, která udělá 200 za sekundu - je to osobní váha!“

„Pane šéf, můžete mi dát zítra volno?“ ptá se v práci pan Urbánek. „Manželka chce, abych jí pomohl s vánočním úklidem.“

„Z takového důvodu vám přece nebudu dávat volno!“ rezolutně to odmítne ředitel.

„Děkuji,“ oddechne si zaměstnanec. „Věděl jsem, že je na vás spolehnutí.“

Přejeme Vám pohodu o vánočních svátcích a v novém roce
hodně zdraví, spokojenosti a radosti.

redakce

O zasílání Doubravického občasníku na váš e-mail si napište na:

doubravicky.obcasnik@seznam.cz

Doubravický občasník

Vydává kulturní a sociální komise OÚ v Doubravici. **Vychází nepravidelně.**

Odpovědný redaktor Mgr. Lucie Baliharová. Grafická úprava Mgr. Štěpánka Odrášková.

Vaše příspěvky zasílejte na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz

Adresa redakce: Obecní úřad Doubravice, www.doubravice.cz

Registrováno referátem Okresního úřadu v Trutnově č. j. Kult. MK ČR E 12881.